

Llibres-]

Libreria el Faristol

Contra el vent del nord

Títol: Contra el vent del nord
 Autor: Daniel Glattauer
 Editorial: La Campana
 PVP: 18.00 euros

Contra el vent del nord no s'hi pot fer res, no el pots parar, és insistent, fort, no passa desapercbut... però sempre hi ha algú en alguna banda del món internàutic que et pot donar consells de com dormir bé quan bufa el vent del nord.

Aquest llibre, traduït recentment al nostre país, serà segur un d'aquells llibres que, un cop llegits, no podrem oblidar mai. Atrapa el lector des de bon començament i transmet tantes emocions que quedaran per molt temps impregnades en nosaltres.

L'Emma envia per error, volent-se donar de baixa de la revista Like, diversos mails. En veure que no li fan cas, hi torna a insistir dient que deixarà de pagar la revista encara que li vagin enviant igualment. La seva sorpresa és quan rep finalment una resposta però no de la revista Like sinó d'un particular que s'anomena Leike de cognom. És evident que ha introduït una "e" de més a l'hora d'escriure l'adreça electrònica i li demana disculpes. Quan, un temps més tard, l'Emma envia un mail a tots els agendats a la seva llista d'adreces electròniques desitjant-los un molt bon Nadal i un feliç any nou, en Leo Leike li torna a contestar donant-li les gràcies i és així quan comença un dels diàlegs per mail més interessants, més plens d'humor, més subtils i originals que hagi pogut llegir mai. Tot el llibre és un epistolari modern, o sigui, un flux de correus electrònics que s'escriuen els dos protagonistes de la història: l'Emma, una dona segons ella "feliçment casada" amb un home bastant més gran, i en Leo, que està superant un trencament amorós. La connexió via Internet i el diàleg es converteix per a ells dos en una necessitat. Acaben vivint enganxats a l'ordinador. S'abstenen de parlar de les seves pròpies vides i d'ells mateixos i acaben parlant de les coses que els passen pel cap en aquell moment. Evidentment hi ha baralles, malentesos, pauses de dies... L'única pista que té el lector és la periodicitat en què s'escriuen i el títol del mail, no qui el signa. O sigui, que el lector ha d'estar molt alerta de qui és la veu narradora (o escriptura) en aquell moment ja que no són mails alternats (ara el d'un, ara el de l'altre) sinó que pot ser que un dels dos escriptura quatre o cinc mails seguits sense rebre resposta.

La idea que a algú se li hagi acudit fer un llibre sobre això és molt original però no deixa de ser una situació molt comuna en què tots ens hi hem pogut trobar, tot i que no en aquests nivells. S'estan molt temps escrivint, amb por d'una trobada "real" perquè la realitat ja la tenen en els seus àmbits i no els satisfà, tenen por però ganes a la vegada de trobar-se, d'olorar-se, de veure's.

Contra el vent del nord no deixa de ser una gran història d'amor però que no cau en cap cas en els tòpics de

Daniel Glattauer Contra el vent del nord

Traduït de l'alemany

Novel·la

**850.000
 EXEMPLARS
 VENUTS EN ALEMANYA**

«Intel·ligent
 i captivador.»
 Der Spiegel

«Descarat,
 efervescent, divertit.»
 SWR Nachtcafé

La Campana

les no-vel·les roses, ni de molt. Podríem dir que es tracta d'una història d'amor en tots els sentits o potser molt més potent que cap altra, ja que és una història pura en què les paraules es converteixen en petons: "Escriu-me, Emmi. Escriure és com fer petons, però sense llavis. Esclure és fer petons de pensament."

Voldríem que no s'hagués acabat mai aquest llibre. Anem devorant les pàgines una a una degustant cada paraula... però tot té un final. En aquest cas, però, no és ben bé així. En sortirà una segona part que esperarem amb ànsia al mes de novembre tal com ve anunciat al final del llibre i portarà per títol *Cada 7 onades*. No sé si podrem esperar tant. Mentre, la història d'en Leo i l'Emmi quedarà per sempre dins nostre.

Marta Rocafor